

gene. Vi kunne Alle ligesaa vel som det ærede Medlem vedligeholde Haabet om, at den Traktat, som det ærede Medlem omtalte, engang maa blive opfyldt, Haabet beffæmmer Ingen; men jeg kan ikke være med til deraf at drage den Slutning, at vi saa ogsaa nok kunde opfatte at bestemme, paa hvilken Maade vi vilde forsvare vort Land, indtil en saadan Traktat var opfyldt (Modsigelse af Ber g). Jeg vil ikke sige, at det ærede Medlem ubetinget drog denne Slutning, men han henlybte meget stærkt i den Retning. Naar det ærede Medlem dernæst som en Betingelse for, at Folkethinget skulde gaa ind paa saa store Udgifter, som her er Tale om til Befæstningsanlæg, forbrødre, at de Sagkyndige skulde være enige, saa maa jeg tillade mig den Bemærkning, at hvis denne Forbring skal stilles, saa kan den ikke naas, hverken hos eller i noget omhelst andet Land, thi det er sikkert, at der vil altid blandt de Sagkyndige kunne være forskjellige Anskuelser. Der kan være en eller anden Anskuelse, som gjør sig stærkere gjælbende, men at der ikke i et lille Land, hvis Kræfter kun kunne slaa til indensfor visse Grændser, skulde være forskjellige Anskuelser mellem de Sagkyndige om Forsvaret, vilde virkelig være altfor mærkeligt, ja, jeg vil endog sige, det vilde være et Legn paa, at der ikke er tilstrækkelig Liv blandt de Sagkyndige. Naar dernæst det ærede Medlem syntes at glæde sig over, at de militære Medlemmer her i Salen havde udtalt sig mod Krigsministerens Plan for Forsvaret, saa er det en Side af Sagen, som jeg ialtsald foreløbig skal lade ligge, thi de have ikke udtalt sig mod Lovforlaget, de kunne Alle gaa ind paa det, i alt Fald i dets væsentligste Bestanddele. Dette turde være et Bevis paa, at dette Lovforslag er, som den høitærede Krigsminister udtalte sig, en Begyndelse, thi heller ikke den høitærede Minister har påastaet, at hans Forslag var Andet end en Begyndelse, som ikke foregreb Noget. Endelig mente det ærede Medlem, at der burde dog gaa en ganske anden finantziel Undersøgelse forud for et saadant Lovforslag, han haabede, at den var gaaet forud, og han haabede, at den høitærede Finantsminister vilde forelægge os en Finantsplan i Anledning af dette Forslag. Jeg maa tillade mig at sige, at jeg ikke tror, at Statskassens Stilling for Dieblicket er en saadan, at der behøves særegne store Foranstaltninger for i Løbet af 7 Aar at gennemføre disse Love; der behøves — jeg maa tillade mig at sige det — ikke noget videre Extraordinært i saa Henseende (Afbrudelse); nei, der behøves ikke noget Saadant, det er sikkert; men et Andet er, om man vil have det. Noget helt Andet er det, hvis der blev forelagt en fuldstændig Forsvarsplan, en fuldstændig Befæstningsplan, thi da var den Forbring, det ærede Medlem stillede, berettiget, og derfor var den Forbring, der saavel af ham som af Andre blev stillet ligeoverfor den tidligere Finantsminister for

to Aar siden, da et langt videre gaaende Forslag om Befæstninger var fremme, berettiget, nemlig at give en nyere Forklaring af, hvorledes Pengene skulde tilveiebringes, og det saa meget mere, som den finantzielle Tilstand i Landet dengang langt fra var, som den nu er; men her, hvor der i alt Fald kun er Tale om at bevilge Summer, som kunne overføres og som skulle bruges i Løbet af 7 Aar, at ville forlange nogen særdeles dybtgaaende finantziel Forklaring, er efter min Formening ikke nødvendig; vi kunne godt overføre det selv. Det ærede Medlem for Præsids 6te Valgtreds (Vojfen) stillede tre Forbring for i det Hele taget at kunne gaa ind paa denne Sag. For det Første stillede han den Forbring, at den Negering, der vilde komme med et Forslag af en saadan finantziel Betydning, maatte i den anden Haand have et Forslag om en Formues- og Indkomstskat, thi deri vilde ligge et Bevis for, at Alle virkelig vare saa ivrige for dette Forsvarsvæsen, som de bestandig påastode. Meget vel! For det Første vil jeg hertil sige, ligesom jeg for et Dieblit siden sagde, at var der Tale om en virkelig Befæstningsplan for Landet, saa kunde der ogsaa være Tale om ekstraordinære finantzielle Foranstaltninger, hvoriblandt da ogsaa en saadan Stat meget naturligen kunde komme ind, og jeg beder det ærede Medlem være fuldt overbevist om, at ogsaa jeg, der her i Salen turde være den ivrigste Modstander af en Indkomstskat, skulde med den største Fornøielse være med til at stemme for en saadan som en ekstraordinær Foranstaltning til Tilveiebringelsen af ekstraordinære Midler, som det blev mig tydeligt ikke kunde fremkomme ad anden og lettere Veie og derfor maatte tilveiebringes ved en ny Skat, hvis vi da ellers kunde blive enige om selve Løven. Jeg kan naturligvis ikke paa Forhaand love det ærede Medlem, at jeg just vil stemme for enhver Lov, som det høie Thing giver sit Bifald, men jeg vil i Forveien sige, at naar der er Tale om at gaa ind paa en Indkomstskat paa kortere Tid for at tilveiebringe ekstraordinære Midler til Forsvarsvæsenet, da skal jeg gaa med. Den anden Forbring, som det ærede Medlem stillede, var, at der skulde være en fælles Forsvarsminister. Jeg kan forstaa, at der kunde tænkes Forhold og Omstændigheder, under hvilke det maatte kunne være heldigt, at der var en fælles Forsvarsminister; jeg har imidlertid aldrig været nogen Tilhænger af denne Plan, thi jeg tror, det er heldigere, at hvert Børn har sin Minister, idet jeg betragter det, alt vel overveiet, som det Heldigste, at det er militære Medlemmer af Samfundet, der ere Forsvarsministre, og betragter det, jeg vil ikke sige som nødvendigt, men dog som det Naturligste, at det, naar vi skulle have en Forsvarsminister, da bliver en civil Mand. Dette kan vistnok i mange Henseender have mindre heldige Følger, men i ethvert Tilfælde forstaaer jeg ikke, at man kunde ville lægge den Vægt herpaa,